

introdukce nativních
taxonů rodu

Astrantia 2 minor
Sp. Nr. 937

5.12

K

introdukce v sekcích *Astrantia* a *Macraster*

- na deset evropských a západoasijských taxonů roste převážně v horách
- listy dlanitolaločné nebo dlanitodílné, přízemní dlouze řapíkaté
- okolíky drobných kvítků podepřeny nápadnými, límečkovitě seskládanými, pastelově zabarvenými listenci
- sekce postaveny jen na kvantitativních znacích ► nejspíše parafyletické

***Astrantia major* L.**

Astrantia ranunculifolia RCHB., *Astrantia candida* MILL.

robustní trvalky až metr vysoké, se stonky zpravidla nevětvenými (s výjimkou samotného květenství) a s 3-5 dílnými listy brakteoly kožovité s nápadnou nervaturou, při bázi srůstavé, zelenavé, bělavé nebo téměř purpurové (ssp. *carinthiaca*) vysoce proměnlivý druh evropských lesů a vlhkých luk, západně až ke kavkazskému podhůří (do 2000 m); pěstována od r.1574

***Astrantia bavarica* F.SCHULZ**

Astrantia gracilis DOLL., *Astrantia carinthiaca* STUR

jen málo přes půl metru vysoké nevětvené stonky; listy zpravidla pětídílné, nepravidelně zubaté až zubatě laločnaté brakteoly blanité a nesrůstavé, delší květů, často sněhově bílé (často zaměňována s podobnou *A. carniolica* WULF. s brakteolami kratšími než kvítky v okolíku) skály a sutí východních Alp, do 2400 m nadm. výšky

***Astrantia minor* L.**

Astrantia digitata MÖNCH, *Astrantia alpina* CLAIRV.

útlé byliny, sotva půl metru vysoké, s listy zpravidla sedmidílnými a hrubě zubatými, s větvenými stonky brakteoly blanité, nesrůstavé, bílé nebo zelené skály, sutí, světlé lesy na nevápenitých podkladech, v jihozápadních Alpách a v Pyrenejích do 2800

***Astrantia maxima* PALLAS**

Astrantia helleborifolia SALISB., *Astrantia speciosa* HORT.HEYN.

robustní byliny přes metr vysoké, se stonky nevětvenými (s výjimkou květenství), s 3-4 dílnými, dvakrát hrubě zubatými listy velké brakteoly nesrůstají a jsou tuhé s vyniklou nervaturou, zelenavé, zelenobílé nebo růžové, s pilovitými okraji z maloasijských pohoří po černomořské pobřeží, odtud do kavkazského podhůří; v kultuře od roku 1854